

Καὶ μόνην φεῖ! ἔχω γὰρ ἄν, νὰ κλαίω αἰωνίως.
Μοὶ εἶν' ὁ γάλως βάσανος καὶ βάσανος ὁ βίος...
Τρουή μου δηλητήριον, πικρία εἶναι μόνη,
Ὁ δ' οὐρανός μοι φαίνεται ὡς μελανὴ σινδόνη!
Ἴδ' τυραννία εἶν' ἡ νύξ, καθ' ὅλον μου τὸν βίον,
Κ' ἡ κλίνη μου μοι φαίνεται μάχης σκληρὸν πεδῖον.

Τὸν ὕπνον, ὅστις ἀρκεῖ ἀπ' ὅλων τὴν καρδίαν,
Ἐκείνην τὴν τερψιθαρμόν, ἐκείνην τὴν γλυκεῖαν
Ἰδέαν ἔχει τῇ, τηρεῖ ἐν τῇ ζωῇ, δὲν σπάζει,
Ἐκεῖνος ὅστις συγγενὴ θανάτου τὸν ἐκάλει!

Εἰς τὴν εὐδαίμονα αὐτὴν ἐξόχως γῆν, τὸν κόσμον,
Ἔχετε λόφου· σκιᾶς ἀντίεων σεῖς εὐόσμων,
Ὅχθας πρασίνοιας ἔχετε· σεῖς εἰς τὴν οἰκουμένην, ...
Ἐγὼ πλὴν ὄχι!... ὦ! ἐγὼ... θρηνῶ τὴν ἐρωμένην!

Ὁκτώβριος τοῦ 1870.

Α. ΔΙΒΛΙΘΗΝΟΠΟΥΛΟΣ
ἐπιλαχίς

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ.

ΤΗΣ ΕΝ ΑΕΓΚΛΑΔΙ ΔΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΣΥΣΤΗ-
ΘΕΙΣΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΣΥΓΚΟΜΙΑ» (1).

Πρὸς τὰς διὰ συνεταιρισμοῦ συστηθείσας
Ἑταιρίας εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Σύρον.

«Αὐτοὶ οἱ θεοὶ τὰ μου ἀδελφεῖ
Καὶ σὲ ἀδελφεῖ· Πανδώρα·
Σὲ· χαιρετῶ ἡ· Συγκομιδῇ·
Ἀπ' τῆς Σαπφούς τὴν χώραν.

Καὶ δέεται καὶ παρακαλεῖ
Τὸ Θεὸ νὰ σὲ· βλοκήση
Κι ὅσα ἡ καρδίᾳ σε· πιθυμαί
Τόσα νὰ σὲ· χερίση.

Νὰ ζῆτε καὶ ν' ἀζαίνετε
Καὶ νὰ στεφανωθῆτε,
Βατίλισται· νὰ γένητε
Κακὸ νὰ μὴν ἰδῆτε.

Καὶ οἱ λόγγοι ὅσα ἔχουνε κλαδιά
Καὶ οἱ οὐρανοὶ ἀστέρας,
Τόσα νὰ κάμειτε παιδιὰ,
Παιδιὰ καὶ θυγατέρας.

(1) Σ. Σ. Τὸ ἄνω ποιημάτιον καταχωρίζομεν χάριν τῶν
ἀρχῶν αὐτοῦ.

Καὶ τῆς Ἑλλάδος· δλ' ἡ γῆ
Παράδοιτος νὰ γένη
Σιτάρη, λάδι καὶ κρασί
Ν' αὐξήσῃ νὰ πληθύνῃ.

Νὰ ζωντανώσῃ ἡ Ἀνατολή
Ἡ Ἑλλάς· νὰ ζωντανέψῃ
Νιὸς Οὐρανός, κενούρια γῆ
Νιὸ φῶς, νὰ βασιλέψῃ.

Ἡ Μαστιμβρία ν' ἀλαφιασθῇ
Κ' ἡ Ἀρκτος νὰ φωνάξῃ,
Ἡ Δύσι ν' ἀνανοηθῇ
Νὰ ἰδῇ καὶ νὰ θαυμάσῃ.

Καὶ μόνη τότε· ἀ τὸ πᾶν
Καὶ νὰ τὸ διαλλάξῃ
Πῶς· γῆρας τὴν Ἀνατολήν
Τρισκόταδο εἶν' ἡ Δύσι.

Ι. Γ. ΚΑΒΑΔΙΑΣ.

Ὁ Ζεῦ, διατί τοῦ μὲν κιβδηλοῦ χρυσοῦ ἔδω-
κας σαφῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τεκμήρια, πρὸς
διάγνωσιν δὲ τοῦ κακοῦ ἀνδρός, οὐδὲν σημείον
ἐβηκας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ;

Φιλοκατήγορον φύσει τὸ γυναικεῖον φύλον,
καὶ τοῦ μικροτέρου λόγου ἂν ἀφορμὰς λάβῃ,
πολὺ πλείονα διαδίδει. Ὑπάρχει δέ τις ἡδονὴ
μεταξὺ τῶν γυναικῶν, οὐδὲν καλὸν νὰ λέγωσι
πρὸς ἀλλήλας.

Προτιμότερον νὰ ἀσθενῇ τις ἢ νὰ θεραπεύῃ
ἀσθενοῦντα· διότι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλοῦν, τὸ δὲ
δύο κακὰ συνάπτει· λύπην φρενῶν καὶ πόνον
χειρῶν.

Τοῦτο μόνον τ' ἀνάλωμα ἅπαξ ἀναλωθέν,
δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσιν οἱ θνητοί, τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶν χρημάτων δὲ πολλοὶ ὑπάρχουσι
πόροι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἡ ὑπερβολικὴ θλίψις συντέμνει τὸν χρόνον, ὡς καὶ ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ καὶ τὰ ἀφθύνως ρέοντα δάκρυα συμπαρασύρουσι τὰς ὥρας εἰς τὸν ῥοῦν αὐτῶν.

Ἡ μελαγχολία εἶναι ἡ χαλάρωσις τῆς θλίψεως· εἶναι οἶονεῖ ὕφεσις τοῦ πυρετοῦ τῆς ψυχῆς, φέρουσα εἰς τὴν θεραπείαν ἢ τὸν θάνατον.

Ὅταν ἐν καὶ μόνον βῆμα προῖη τις πρὸς τὸ ἐγκλημα, πείθεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποχωρήσῃ πλέον καὶ ἐγκαταλιμπάνεται εἰς τὴν εἰμαρμένην τοῦ κακοῦ.

Ἡ δυστυχία εἶναι θρησκεία· πρέπει νὰ συμβουλευώμεθα αὐτήν· δίδει χρησμούς· ἡ φωνὴ τῆς κακοδαυμονίας εἶναι ἐκείνη τῆς ἀληθείας.

Πόσον ἐστὶν ἄρρων ὁ κράζων. «Σώσατέ με τοῦ θανάτου!» ὥφειλε μᾶλλον νὰ λέγῃ. «Σώσατέ με τῆς ζωῆς!»

Δὲν εἶναι τις ἐλεύθερος, διότι λέγεται ἐλεύθερος· ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἡ ἀρετὴ.

CHATEAUBRIAND

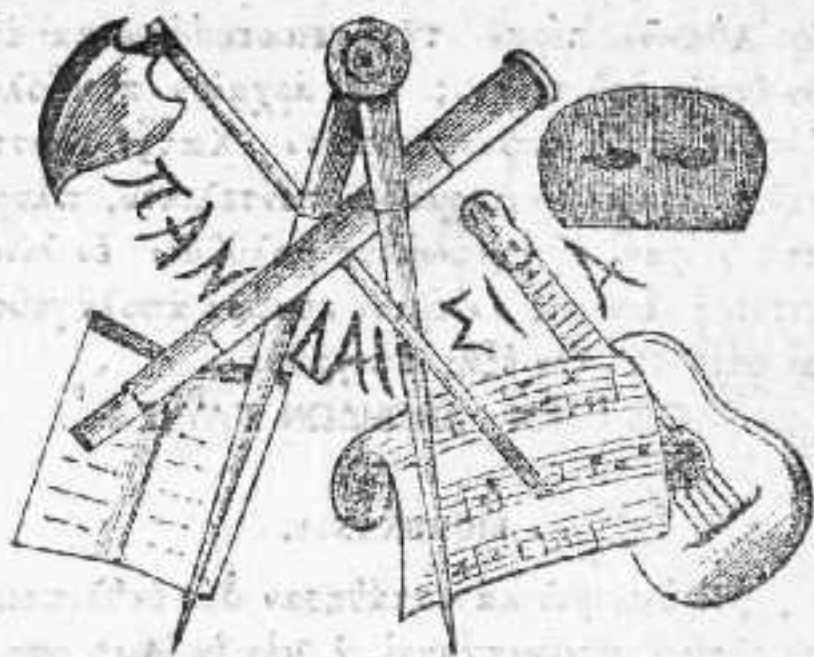
Ὅταν τις εὐτυχίῃ καθίσταται πολὺ ἢ πρότερον κουφότερος· ἐνῶ, τούναντίον, ἡ θλίψις, ἡ δυστυχία, φαίνεται ὥσει κακιστῶσα ἡμᾶς βαρυτέρους, καὶ ἐπιτιθεμένη μόλυβδον εἰς τὰς κνήμας ἡμῶν.

Ὁ ἀληθὴς ἔρως κταρροεῖ τὰ προσκλήματα, τὸν χρόνον, τὴν ἀπουσίαν, καὶ μόνος οὗτος δὲν παύρεται, ὅταν τὰ πάντα περὶ αὐτὸν παρήρχονται.

Ὁ ἀθῶος ἔρως δὲν φοβεῖται τοὺς μάρτυρας.

Εἰς τὸν ἔρωτα, καθὼς καὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, δὲν τολμᾷ τις νὰ ἐκτελεῖ, ὅταν αἰσθάνεται τὰ θυλάκιά του κενά.

F. DE KOCK.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

* * Γενομένων τῶν ἀρχιεπιστῶν τοῦ ἐν Κων] πόλει Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου, ἐξελέχθησαν Πρόεδρος, ὁ κ. Ἀρίσταρχος Βατιμπελά· Ἀντιπρόεδροι, οἱ κ. Γ. Γκαυλίδης καὶ ἱ. Χρυσικόπουλος· ταμίας, ὁ Μέγας Σκελλάριος Σπυρίδων· Ἐφορος, ὁ Κ. Γεώργ. Μακρίδης· Γενικός Γραμματεὺς, ὁ κ. Γ. Βαλλιάνος· εἰδικός, ὁ κ. Λεονάρδος Καμπάνης καὶ βιβλιοθηκάριος, ὁ κ. Π. Ἀποστολίδης.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

* * Ἐν Κων] πόλει ἐκδίδεται ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῆς ἐφημερίδος «Νεολόγου» λεξικὸν τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας ἐκ διαφόρων ὁμοίων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἐρασιμμένων. Τὸ λεξικὸν τοῦτο θαίνει κατ' ἀλφabetικὴν τάξιν, περιλαμβάνον εἰς τὰς στήλας του διαφόρων τόπων καὶ πόλεων συσπτικὰς ἱστορικὰς καὶ γεωγραφικὰς περιγραφὰς.

ΕΘΝΙΚΑ ΕΡΓΑ.

* * Ὁ κ. Κωνστ. Ζάπας, ἐξ ἀδελφοῦ τοῦ λοιδοῦ Εὐαγγ. Ζάπα, ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας 25 χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν νέας γιφύρας ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας, ἥτις ἦν ὡς τὸ στάδιον μετὰ τοῦ Ζαπαίου χώρου τοῦ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ Ἰλισσοῦ.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

* * Ἐν Καλάμαις ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀλαγωνίας καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς μονῆς Μαρδιακίου, ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Διονύσου, περὶ οὗ ὁ Παυσανίας ποιεῖται μνησίαν, εἰς τὴν θέσιν Σιδηροδόγειον τοῦ χωρίου Μικρᾶς Αἰατιάσας.

* * Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ βόρειον μέρος